

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḡadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Epistola B. Pavli Apostoli ad Titum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

omnes sed mecum fuit homo non prima spiritus in prolatione
 16 בכפך ברוח קרמיה לא אנש הוא עמי אלא כלהון
 mihi astitit autem dominus meus hoc illis imputetur ne me deseruerit
 שבקוני לא תתחשב להון הדא: 17 מרי דין קם לי
 omnes Gentes & audirent expletur predicatio vt per me & roborauit me
 וחילני דבי כרוזותה השתלם ונשמעון עממיה כלהון
 opere omni ab domin' me & me eripit Leonis ore ex & creptus sum
 ואתפצית מן פומיה דאריא: 18 ונפציני מרי מן כל עבד
 in seculum gloria cui quod in caelis in regno suo & uiuificabit me malo
 ביש ונחניי במלכותה דבשמייה דלה שוכחיה לעלם
 & Aquilz Priscillz pacem da amen seculorum
 עלמין אמין: 19 הב שלמא לפרוסקלמיה ולאקולאם
 Corinthi sibi manfit Erastus Onesiphori & domui
 ולביתא דאונסיפורוס: 20 ארסטוס פש לה בקורנתוס
 vrbe in Mileto infirmum reliqui verò Trophimum
 טופימוס דין שבקתרה כד כריה במילטוס מדינתה:
 Eubulus pro tua pace postulat venias hiemem vt ante tibi sit cura
 נבתל לך דקדם כתוא תאתא שאל בשלמך אבולוס
 Iesus dominus noster omnes & fratres & Claudia & Linus & Pudens
 ופורים ולינוס וקלודיא ואחיה כלהון: 22 מרן ישוע
 amen tecum gratia Spiritu tuo cum Christus
 משיחא עם רווחך טיבותא עמך אמין:
 secundz Timotheum quz ad epistolz Finis
 שלמת אנרתה דלורת טימותאוס דרתין
 Roma e quz scripta est
 דאתכתבת מן רהומא:

16 In prima mea defensione
 nemo mihi affuit, sed omnes
 me dereliquerunt: non il-
 lis imputetur.
 17 Dominus autem mihi
 astitit, & confortauit me, vt
 per me predicatio impleatur,
 & audiant omnes Gentes: &
 liberatus sum de ore leonis.
 18 Liberauit me Dominus
 ab omni opere malo: & sal-
 uum faciet in regnū suum ce-
 leste: cui gloria in secula se-
 culorum. Amen.
 19 Saluta Priscillam & A-
 quilā, & Onesiphori domū.
 20 Erastus remāsit Corinthi:
 Trophimum autem reliqui
 infirmum Mileti.
 21 Festina ante hiemem
 venire, Salutant te Eubulus,
 & Pudens, & Linus, & Clau-
 dia, & fratres omnes.
 22 Dominus Iesus Christus
 cum spiritu tuo. Gratia vobis-
 cum. Amen.
 Secunda ad Timotheum, E-
 phesiorum Ecclesie primum
 Episcopū ordinatum, scripta
 est è Roma, cum iterum Pau-
 lus siteretur Cæsari Neroni.

caput Titum quz ad Epistola
 קפלאון אנרתה דלורת טימותאוס
 Prefbyter sit cum quis
 מנה דהונה קשיש

EPISTOLA B. PAVLI
 Apostoli ad Titum.
 CYR. I.

16 ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀποστολῇ εὐχόμενος ἦν ὑμῖν ἀναμνησθῆναι τὸ κέρυσμα πληροφωρηθῆναι, καὶ ἀκούσει πάντες ὑ-
 17 ἡ δὲ κύριός μου παρέστη καὶ ἐδωκεν ἰσχύος μοι, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κέρυσμα πληροφωρηθῆ, καὶ ἀκούσει πάντες ὑ-
 ἴδωσι καὶ ἰσχυρωθῶ ἐν ἑστέμῃς λέοντος, 18 καὶ ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ πάντων ἰσχυροῦ καὶ ὄψις ἐν ἡ-
 βασιλείᾳ αὐτοῦ πῶς ἐπορεύθη ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἡμῶν αἰῶνας. 19 ἀσπασαίτην Πρίσκιλλαν καὶ
 Ἀκύλλαν, καὶ τὴν Οὐνοφώραν διόταν. 20 Ἐραστὸς ἐμείνεν ἐν Κορινθίᾳ· Τρόφιμος δὲ ἀπέβη ἐν Μιλήτῳ ἀσθενῶ-
 21 ντι. 22 ὁ κύριός μου Ἰησοῦς Χριστὸς μετ' ἡμετέρων ἐστὶν ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ πάντες. 22 ὁ κύριός μου Ἰησοῦς Χριστὸς μετ' ἡμετέρων ἐστὶν ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ πάντες.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρω, τῆς Εφεσίων ἐκκλησίας ἁγίου τοῦ θεοῦ ὁμοῦσπου Ἀποστόλου Πάυλου, ἐγραφή ἐκ τῆς Ρώμης,
 ὅτι ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῆς Καισαρίας Νερωνί.

H TOY ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
 Κεφ. Α.
 VVu ij

1 **P**AULVS seruus Dei, A-
postolus autem Iesu
Christi secundum fidem ele-
ctorum Dei, & agnitionem
veritatis quæ secundum pie-
tatem est in spem vitæ æternæ.

2 **Q**uam promisit qui non
mentitur Deus, ante tem-
pora secularia:

3 Manifestauit autem tem-
poribus suis verbum suum in
predicatione, quæ credita est
mihi secundum præceptum
Saluatoris nostri Dei:

4 Tiro dilecto filio secundum
communem fidem, gratia &
pax à Deo Patre, & Christo
Iesu Salvatore nostro.

5 Huius rei gratia reliqui te
Creta, vt ea quæ defuere cor-
rigas, & constituas per ciui-
tates Presbyteros, sicut & ego
disposui tibi.

6 Si quis sine crimine est,
vnius vxoris vir, filios ha-
bens fideles, non in accusatio-
ne luxuriæ, aut non subditos.

7 Oportet enim Episcopum
sine crimine esse, sicut Dei
dispensatorem: non superbum,
non iracundum, non vino-
lentem, non percussorem,
non turpis lucri cupidum:

8 Sed hospitalem, beni-
gnum, sobrium, iustum, san-
ctum, continentem:

Christi Iesu & Apostolus Dei seruus Paulus
מדות עבד דאלהא ושלחה דישוע משיחא
quæ sit per timoré Veritatis quæ est cognitio Dei electorum per fidem
במנותא דנביא דאלהא וידעתה דשרא דברחלת
Deus quas promisit quæ in æternum vitarum spem in
אלהא
in tempore suo sermone suum & patefecit seculi tempora ipsius ante
עבדא קדם ובנותה ודעלמא: 3 ונלמא מלחה בזכנה
Dei per mandatum sum cui concreditus illi prædicationis nostre per
בזכנותהויה דאתהימנת אנא כפוקדנא דאלהא
gratia communem per fidem vero filio Tiro viuificantem
לשטוס ברא שרדא בהימנותא דנא טיבותא
uiuificantem nro Christo Iesu Dno nro & a Patre Deo
וילמאן אלהא אבא ומן כרן ישוע משיחא מחינן
quæ defuere vt ea in Creta fui te relinquens ipsum id est
מנא הנהו שבקתך הוית בקרטה דאלין דחסין
præcepti tibi sicut vrbes per vrbes Presbyteros & cõstitui debent
הקוקים קשישא כמדינא מדינא איכנא דפקדהך
& sunt vxoris vnius maritus & fuit sit crimine qui sine
אנא דלא רשין הוה בעלא דהרא אנתתא ואית
obedientia sine sint neque lateciant qui non fideles
הו בנא כמדינא דלא כבחין ולא איתיהון דלא שועבר
per legibus
עבדא קדם ובנותה ודעלמא: 7 הוב הו ניר קשישא דנהוא דלא רשין איך
neque animæ suæ per voluntatē ductus sit neque Dei dispensator
מדינא דאלהא ולא נהוא מתרבר ברעין נפשה ולא
currens sit neque vinum ad transiens sit neque iustitias
והא דמבו ולא נהוא עבר על חמרא ולא נהוא דהטא
sed sordida lucra diligens sit neque re percussor
איה לבמחא ולא נהוא דחם וותרנא טנפא: 8 אלא
& sit bona diligens & sit hospites diligens
והא דחם אכנניה ונהוא דחם טבתא ונהוא
à animam suam & continens pius & sit iustus & sit
בן ונתוה כאין ונהוא חסיה ולבין נפשה. מן
concupiscentiis
דעתה:

NOVUM
TESTAME
TUM
A.
IV.

1 **Π**αῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀποστόλος ἐν ἰσχυρῶ Χριστῶ, καὶ πιστὸς ἀκριβοῦς θεοῦ, καὶ ἐπιγινώσκων ἀληθείαν τῆς ἐπι-
στίμου. 2 ἣν ἐπαλάσσει ἡ χάρις τοῦ σωτῆρος καὶ τοῦ ἐλευθερωτοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἀγαθὴ ἐλπίς ἡ ἐν ἰσχυρῶ Χριστῶ
3 ἐπαλάσσει δὲ ἡμᾶς ἐν ἰσχυρῶ τῆς ἀληθείας, ἣν ἐπαλάσσει ἡ χάρις τοῦ σωτῆρος καὶ τοῦ ἐλευθερωτοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἀγαθὴ ἐλπίς ἡ ἐν ἰσχυρῶ Χριστῶ
4 Τίτῳ γεννητῷ ἐν Κρήτῃ, ἰσχυρῶ καὶ ἀκριβοῦς θεοῦ, καὶ ἐπιγινώσκων ἀληθείαν τῆς ἐπι-
5 στίμου καὶ τῆς ἀκριβοῦς θεοῦ, καὶ ἐπιγινώσκων ἀληθείαν τῆς ἐπι-
6 στίμου καὶ τῆς ἀκριβοῦς θεοῦ, καὶ ἐπιγινώσκων ἀληθείαν τῆς ἐπι-
7 στίμου καὶ τῆς ἀκριβοῦς θεοῦ, καὶ ἐπιγινώσκων ἀληθείαν τῆς ἐπι-
8 στίμου καὶ τῆς ἀκριβοῦς θεοῦ, καὶ ἐπιγινώσκων ἀληθείαν τῆς ἐπι-
κατὰ

ut possit fidei sermonis doctrina de ci & eni cura fit
 וכתיל לה על וולפנה דמלתא דהיכונהא דנשבח
 qui contendunt eos & redarguere sanam per suam doctrinam consolati etiā
 אף למכיו ביוולפנה חלומא ולמכסו לאילין דמתחרין
 sermones eorū & vani sunt obediunt qui non multi enim sunt
 אית גיר סניאא דלא משתעבדין וסריקין מליהון
 sunt circūcisione qui ex ij maxime hominis filiorum nētes & seducunt
 וכטעין רעניא דבני נשא יתוראית אילין דמן גזרתא אנון
 corrumpunt multas domos os eorum obturare erat quorū edūctis illi
 הנון דולא הוא למסכרו פומהון בתא סניאא מחבלין
 dixit sordida luera propter oportet quod non id & docent
 ומלפין מרם דלגא וולא ותרנא טנפא : 12 אמר
 sunt mendaces tepore in omni Crete quod filij ipsorum vates ex eis homo
 אנש מנהון נביא דילהון דבני קרטא בכל זבן דגליון אנון
 est & verē odiosi & ventres male bestiz
 היותא כישתא וכרסתא בטילתא : 13 ושרידאית איתיה
 ve sint eos increpant sis durē hoc propter hoc testimonium
 סהדותא הרא מטל הנא קשיאית היותמכס להון דנהוון
 Indorum in fabulas conijciant se & ne in fide sani
 הלימין בהיטנותא : 14 ולא נתרמון לשועתא דיודיא
 purum enim quid omne veritatem qui oderūt hoīs filiorū & ad p̄cepta
 ולפוקרא דבני נשא דסנין שרא : 15 כל מדס גיר דכא
 quod puri sit aliquid ereduat neque qui polluti sunt verō ijs puris est
 הו להכיא דאילין דין דמסיבין וולא מהימנין מרם דרכא
 & profitentur & conscientia eorum mens eorū est polluta sed eis non est
 לית להון אלא מסיב הו רעניהון ותארחהון : 16 ומודין
 odiosi & sunt cum negant verō suis operibus Deum quod cognoscit
 דירעין לאלהא בעבדיהון דין כפרין בה ואיתיהון סניאא
 bonum opus ad omne & reprobi obediētia & sine
 ודלא פיס ומסליא לכל עבר טוב :

9 Amplectentem eum qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, ut potens sit exhortari in doctrina sana, & eos qui contradicunt arguere.
 10 Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui & seductores, maxime qui de circūcisione sunt:
 11 Quos oportet redargui, qui vniuersas domos subvertunt, ducentes quæ non oportet, turpis luci gratia.
 12 Dixit quidam ex illis, proprius ipsorum propheta, Cretenses semper mendaces, male bestiz, ventres pigri.
 13 Testimonium hoc verū est. Quam ob causam increpa illos durē, ut sani sint in fide.
 14 Non intēdentes Iudaicis fabulis, & mandatis hominū auerfantium se à veritate.
 15 Omnia munda mundis: coinquinatis autem & infidelibus nihil est mūdum, sed inquinatæ sunt eorū & mens & conscientia.
 16 Confitentur se nosse Deū, factis autē negant, cum sint abominati & incredibiles, & ad omne opus bonum reprobi.

CAP. II.

1 Ty autem loquere quæ decent sanam doctrinam.

קפלאון ב
 sanam doctrinam quod decet id loquere verō tu
 אנת דין מלל מרם דיאא ליוולפנא חלומא :

9 ἀπλεκτῆν αὐτὸν τὸν κατὰ διδασκαλίαν ὄντα, πιστὸν λόγον, ὡς δυνατὸν εἶναι ἐκhortῆσαι ἐν ἀσφαλῆς διδασκαλίᾳ, καὶ τοὺς ἀντιθέτους αὐτῆς ἀναγγεῖλαι, ὡς ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία. 10 πολλοὶ γάρ τινες εἰσιν ἀπειθήνεις, ἀκατάστατοι καὶ ἀποστροφῆς, καὶ ὅσοις οὐκ ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία, ὡς ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία. 11 οὗτοι δὲ οὐκ ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία, ἀλλὰ τὰ ἄλλα, ὡς ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία. 12 εἶπεν οὖν ὁρισμὸς ἐκ τῶν προφητῶν, ὅτι πάντοτε ψεύδονται οἱ Κρητικοί, κακοὶ καὶ ἀκαταστάτοι, καὶ ἀκαταστάτοι τῆς κοιλίας. 13 οὗτοι δὲ οὐκ ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία, ἀλλὰ τὰ ἄλλα, ὡς ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία. 14 πάντα τὰ ἄλλα καθαῖα, ἀκατάστατοι δὲ οἱ ἀκατάστατοι, ἀκατάστατοι δὲ οἱ ἀκατάστατοι, ἀκατάστατοι δὲ οἱ ἀκατάστατοι. 15 οὗτοι δὲ οὐκ ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία, ἀλλὰ τὰ ἄλλα, ὡς ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία. 16 οὗτοι δὲ οὐκ ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία, ἀλλὰ τὰ ἄλλα, ὡς ἔστιν ἡ ἀσφαλῆς διδασκαλία.

Κεφ. β.

1 Τυ αὐτὸν λαλοῦντα τὰς ἀσφαλῆς διδασκαλίας.

VVu iij

2 Senes, ut sobrij sint, pudici, prudentes, sancti in fide, in dilectione, in patientia.

3 Anus similiter, in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino feruientes: benedocentes,

4 Ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant.

5 Prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis ut non blasphemetur verbum Dei.

6 Iuvenes similiter hortare ut sobrij sint.

7 In omnibus teipsum prebe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in grauitate,

8 Verbum sanum, irreprehensibile: ut is qui ex aduerso est, vetetur, nihil habens malum dicere de nobis.

9 Seruos dominis suis subditos esse, in omnibus placentes, non contradicentes, non fraudantes.

10 Sed in omnibus fidem bonam ostendentes, ut doctrinam Saluatoris nostri Dei ornent in omnibus.

11 Apparuit enim gratia Dei, Saluatoris nostri omnibus hominibus,

casti & sint mentibus suis vigilantes senes ut sint & casti
 וְאֵלֶּיךָ דְּנְהוּן קְשִׁישָׁא עֵרִיזִין בְּרַעֲיָנִיהוּן וְנְהוּן נִכְפִין
 & in patientia & in charitate in fide sani & sint pui & sint
 וְנְהוּן דְּבִין וְנְהוּן חֵלְמִין בְּהִימְנוּתָא וְחֻבָּא וּבְמִסְכְּרִנּוּתָא
 timorem qui deecat in habitu ut sint similiter anus & castas
 וְאֵלֶּיךָ דְּנְהוּן חֲבָנָא דְּנְהוּן בְּאַסְכְּמָא דִּיאָא לְדַחֲלַת
 vino feruientes sint neque calumniatrices sint neque de
 וְאֵלֶּיךָ וְלֹא נְהוּן אַבְלִין קְרַצָּא וְלֹא נְהוּן מִשְׁעַבְדִין הַמְרָא
 q̄ sunt adolescentule eas & p̄ dicas reddat pulera docentes & sint
 וְנְהוּן מַלְפִין שְׁפִירְתָּא: וּמְנַכְפִין לְאֵלִיִן דְּמַלְפִין
 & sint & sancte caste ut sint & liberos suos maritos suos ut diligant
 וְהִימְנוּ בְּעֵלְיָהוּן וּבְנִיחִין: וְנְהוּן נִכְפִין וּקְדִישִׁין וְנְהוּן
 homo ut non maritis suis & subditae sint domos suas bene curant
 עֵרִיזִין שְׁפִיר דְּבִתְהוּן וּמִשְׁתַּעְבְּדִין לְבְּעֵלְיָהוּן דְּלֵאֲנֵשׁ
 p̄te similiter q̄ sunt adolescentes illis & ab Dei verbum cōtra blasphemant
 מְנַכְפִין מַלְתָּה דְּאַלְהָא: וּמִן אֵילִין דְּמַלְפִין חֲבָנָא בְּעֵי
 in omni ostende in aīa tua exemplat autem re in omni casti ut sint
 דְּרַחֲוִין נִכְפִין: כְּכַל מִדָּם דִּין דְּמוּתָא בְּנַפְשֶׁךָ חוּא כְּכַל
 sanus sermo tibi sic & in doctrina tua bono opere
 עֵרִיזִין נְבִיא וּבְמַלְפְּנוּתָךְ תְּהוּא לְךָ מַלְתָּא חֵלְמִתָּא:
 qui surgit ut is ipsum cōtēnnat homo neque corruptibilis & non quēritur
 וְנִבְמָא וְלֹא מַחְבֵּלָא וְלֹא אֲנֵשׁ כְּכַר לֵה דְּאִינָא דְּקָאֵם
 quodiosum sit aliquid cōtra nos ut dicat inuenit non dū erubescat adfensum
 לְקוּבִין וּבְהַתְּכַד לֹא נִשְׁכַּח דְּנִאמֵר עֵלְיוֹן מִדָּם דְּרַסְנָא:
 neque & placeant eis re in omni subditi sint heris suis serui
 וְנְדָא לְמַרְהוּן שְׁתַּעְבְּדוּן כְּכַל מִדָּם וּנְשַׁתְּפְּרוּן וְלֹא
 bonam fidelitatem suam ostendat fed fures sint neque respiciantur
 וְנִמְעֵקִין וְלֹא הוּוּ נִגְבִין: אֲלֵא נְהוּן שְׂרַרְהוּן טַבָּא
 viuificatoris nostri Dei doctrinam re in omni ut exornent re in omni
 כְּכַל מִדָּם דְּנַעֲתוּן כְּכַל מִדָּם וְיִלְפְּנָה דְּאַלְהָא מַחֲיִין:
 Epiphaniam post in sabbatho & vna de baptismo
 דְּמַעֲמוּדִיתָא וְהָדָר כְּשִׁבְמָא דְּבַתֵּר דְּנַחֲמָא
 filijs tota viuificatrix Dei gratia enim reuelata est
 אֲתַגְלִיתָא גֵּדַר טִיבּוּתָהּ דְּאַלְהָא מַחֲיִיתָא כְּלֵ לְבָנִי
 omnibus hominibus
 וְנֵשׂא כְּלָהוּן:

NOVUM
TESTAME
TUM
A
IV. etc.

2 πρεσβύτες ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπισημοῦσιν, ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 3 ὡς φρονίμους ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπισημοῦσιν, ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 4 ἵνα ὡς φρονίμοι ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπισημοῦσιν, ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 5 ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 6 ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 7 ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 8 ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 9 ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 10 ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς. 11 ἐπισημοῦσιν ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπισημοῦσιν, ὡς φρονίους, ὡς ἀειπνοὺς, τῆ πίστεως, τῆ ἀγάπης, τῆ ὑπομονῆς.

& viuamus mundi & concupiscentias impietatem vt abnegem^o nos & studit
 12 ורוא לך דנכפור ברשעא וכרנינתא דעלמא ונחא
 Dei & cum timore & cum iustitia cum castitate hoc in seculo
 בעלמא הנא בנכפותא ובכאנותא וברחלת דאלהא:
 gloriz & manifestationem benedictam spem expectamus dum
 13 כר מסכינ דסכרא כריכא ולגלינא דתשבוחתה
 animā suā dedit qui ipse Christi Iesu & uiuificatoris nri magni Dei
 דאלהא רבא ומחינן ישוע משיחא: 14 דרו יהב נפשה
 nouū populū atz suæ & purgaret nos iniquitate omni ab vt redim. nos pro nobis
 חלפין דנפרקן מן כל עולא ונדכין לנפשה עמא חדתא
 mādato nrō cū oi & argue & adhortare loquere hęc honorū operū qui stud. esset
 דחסם בעברא טבא: 15 הלין מלל ובעי וכן ככל פוקרן
 te despiciat homo neque
 ולא אנש נבסא כך: קפלאון נ

12. Erudiens nos, vt abne-
 gantes impietatem & secu-
 laritatem desideria, sobrietē, & iu-
 stitē, & piē viuamus in hoc se-
 culo,
 13 Expectātes beatam spem
 & aduentum glorię magni
 Dei, & Saluatoris nostri Iesu
 Christi:
 14 Qui dedit semetipsum
 pro nobis, vt nos redimeret
 ab omni iniquitate, & munda-
 ret sibi populū acceptabilē,
 sectatorem, bonorū operum.
 15 Hęc loquere & exhorta-
 re, & argue cum omni im-
 perio. Nemo te contemnat.

CAP. III.

1 והויתר מעהד להון דלרשא ולשליטנא נשתמעון
 hominē & contra bonum opus ad omne parati & vt sint & subditi sint
 ונשתעברון ודנהוון עתידין לכל טוב: 2 ועל אנש
 & in omni mansueti sint sed pugnaces sint neque blasphemēt nō
 לא נדרפון ולא נהוון מתכתשין אלא נהוון מכיכין ובכל
 nos etiam hominis filios omnes erga benigni sint re-
 מרם נהוון בסמותהון לות כלחון בני נשא: 3 אוי הנן
 eramus & errātes obediētia & sine eramus ratione sine principio a enim
 ניד מן קדים דלא רעינא הוין ודלא פיסא וטעין הוין
 & inuidia & in malitia varijs concupiscentijs eramus & seruientes
 ומשעברין הוין לרגינתא משחלפתא וכבישותא ובחסמת
 eum eram^o odio psequētes vnū vnus etiā eram^o & exosi eramus versantes
 מתהפכין הוין וסנאיין הוין אף חד להד סנני הוין: 4 כד
 non Viuificatoris nostri Dei & misericordia benignitas patefacta est autē
 דין אתגלית בסימותה ומרחמנותה דאלהא מהינן: 5 לא
 viuificauit nos ipsi per cōmiserationē ipsi sed quæ fecim^o iustitiz per opera
 בעברא דרוקוחא דעברן אלא כרחמיהו דילרה אחין
 Sanctitatis spiritus per renouationē denuo quæ generationis per lauacri
 בסחמא דמולדא דמן דריש בחורתא דרוחא דקורשא:

1 Admonē illos princi-
 pibus & potestatibus subdi-
 tos esse, dicto obedire, ad o-
 mne opus bonū paratos esse:
 2 Neminem blasphemare,
 non litigiosos esse, sed mo-
 destos, omnem ostendentes
 mansuetudinem ad omnes
 homines.
 3 Eramus enim aliquando
 & nos insipientes, increduli,
 errantes, seruientes desiderijs
 & voluptatibus varijs, in ma-
 litiā & inuidia agentes, odi-
 biles, odientes inuicem.
 4 Cū autem benignitas
 & humanitas apparuit Sal-
 uatoris nostri Dei:
 5 Non ex operibus iustitię
 quæ fecimus nos, sed secun-
 dum suam misericordiā sal-
 uos nos fecit, per lauacrum
 regenerationis & renouatio-
 nis Spiritus sancti,

12 και εν τωτω ημεις, ινα εδιδασκαληθημεν τω σωφρονης, και ταις κασημοις επιθυμιαις, εθρονοισ, και δικαιοσυνης, και
 δικαιοσυνης εν τωτω αιωνι, 13 προσδεχθημεν τω μακαριω ηπιδω, και επιρωσεν ημεις οδους τω
 μακαριω θεω, και επιπροσ ημεις Ιησους Χριστος. 14 ος εδωκεν εαυτον υπημις, ινα λυθησθε ημεις απο
 παντος αιματος, και καταλειψη εαυτον λαον οσεως, και τω καταλων ημεων. 15 τωτω και εν τωτω, και εσεβασθη
 και ημερας μωσαιοσ εδιδασκαληθημεν, μηδεις ου εσεβασθημεν.
 Κεφ. γ.
 1 Ιππομυμοναυσ αυτην εβλασηθη και εβλασηθησθε, και εβλασηθησθε, και εβλασηθησθε, και εβλασηθησθε, και εβλασηθησθε,
 2 μηδεν βλασηθησθε, αμαρτιας, εβλασηθησθε, και εβλασηθησθε, και εβλασηθησθε, και εβλασηθησθε, και εβλασηθησθε,
 3 ημεν εβλασηθησθε, και ημεις εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε,
 4 οτι οτι η ημεν εβλασηθησθε, και η ημεν εβλασηθησθε, και η ημεν εβλασηθησθε, και η ημεν εβλασηθησθε,
 5 ινα εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε,
 ημεις, εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε, και ημεν εβλασηθησθε,

6 Quem effudit in nos abunde per Iesum Christum Salvatorem nostrum:
 7 Ut iustificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem vitæ æternæ.

8 Fidelis sermo est: & de his volo te confirmare: ut current bonis operibus præsele, qui credunt Deo. Hæc sunt bona & vitia hominibus.

9 Stultas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis devota: sunt enim inutiles & vanæ.

10 Hæreticum hominem post unam & secundam correptionem devota:

11 Sciens quia subversus est, qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus.

12 Cum misero ad te Arteman aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim: ibi enim statui hiemare.

13 Zenam legisperitum & Apollo sollicitè præmitte, ut nihil illis desit.

14 Discant autem & nostri bonis operibus præsele ad vitia necessarios, ut non sint infructuosi.

15 Salutant te qui mecum sunt omnes. Saluta eos qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

Vitificatoris nri Christi Iesu per manum opulente super nos que effuditur
 qui in æternum vitæ per spem heredes & simus iustificemur ex gratia
 ut iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem vitæ æternæ
 8 Fidelis sermo est: & de his volo te confirmare: ut current bonis operibus præsele, qui credunt Deo. Hæc sunt bona & vitia hominibus.

9 Stultas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis devota: sunt enim inutiles & vanæ.

10 Hæreticum hominem post unam & secundam correptionem devota:

11 Sciens quia subversus est, qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus.

12 Cum misero ad te Arteman aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim: ibi enim statui hiemare.

13 Zenam legisperitum & Apollo sollicitè præmitte, ut nihil illis desit.

14 Discant autem & nostri bonis operibus præsele ad vitia necessarios, ut non sint infructuosi.

15 Salutant te qui mecum sunt omnes. Saluta eos qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

15 Salutant te qui mecum sunt omnes. Saluta eos qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

6 ὅς ἐχέει ἐφ' ἡμᾶς πλοσίως θῆκ' ἰσοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. 7 ἵνα ἀπολαύσῃτε τὴν ἐπιτοκίαν
 κληρονομίας ἡμῶν ἐκ τῆς ἐπιτοκίας ζωῆς αἰωνίου. 8 πιστὸς ὁ λόγος καὶ ὁ θεὸς ὁ δὲ θεὸς ὁ δὲ θεὸς ὁ δὲ θεὸς ὁ δὲ θεὸς
 ἵνα φρονησῶτε καλῶς ἐργασθῆτε καὶ πιστευκαὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν
 9 μωραὶ δὲ τῆς ἐπιτοκίας καὶ ἡμιμαρτυρίας καὶ ἐργῶν καὶ μαρτυρίας καὶ μαρτυρίας καὶ μαρτυρίας καὶ μαρτυρίας
 10 αἵρεσι καὶ ἀθέτησι καὶ μίαν καὶ δευτέραν καὶ τρίτην καὶ τετάρτην καὶ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ ἕβδομη καὶ ὄγδοον
 καὶ ἔναυ καὶ ἑξήκαυ καὶ ἑξήκαυ καὶ ἑξήκαυ καὶ ἑξήκαυ καὶ ἑξήκαυ καὶ ἑξήκαυ καὶ ἑξήκαυ καὶ ἑξήκαυ καὶ ἑξήκαυ
 αὐτῶν λέγει. 14 μὴ διαλείψετε δεῦθεν οἱ ἡμῶν καλῶν ἐργῶν καὶ πιστευκαὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν
 ἵνα ἀκαρπῆ. 15 ἀσπάζονται οἱ ἐμὲ ἕμὸς πάντες ἀσπάζονται ὡς φιλῶντες ἡμᾶς ὡς πιστὸν ἡμῶν
 καὶ τῶν ἡμῶν. ἀμῶν.

Ad Titum

NOVUM
 TESTAME
 NTUM
 A.
 IV. Tit.

quae scripta est Titum quae ad epistolae Finis
שלמת אנהתה דלורת שיתוס דאתכתבת מן
& Apollo Zenae per manus & missa est Nicopoli
ניקופוליס ואשתדרת באידי זונה ואפלר :

Προς Τίτου τῆς κη' κ' ἀποστολῆς ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐρχομένου ἐκ τῆς Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

Philemonem quae ad Epistola
אנהתה דלורת פילימון

diei omnis
דכליום

caput
קפלאון

Philemoni frater & Timotheus Christi Iesu victus Paulus
פולוס אסירה דישוע משיחא וטימותאוס אחא לפילימון
& Archippo dilectz nostrz & Appie nobiscum operanti dilecto
חביבא פלחא דעמן ; ולאפניא חביבתך ולארכיפוס

& pax vobiscum Gratia quae in domo tua & Ecclesiae nobiscum operati
פלאחא דעמן ולערתא דבביתך ; טיבותא עמכון ושלמא
ego gratias ago Christo Iesu Dno nro & a Patre nostro Deo

מן אלהה אבוך ומן מרן וישוע משיחא ; מודה אנא
ex ecce in precationib' meis tui sum & memor tempore in omni Deo meo
לאלהי בכל זמן ומתדבר אנא לך בצלותי ; הא מן
& erga Iesum Dnum nostr. erga tibi quae est & charitatem fidem tuam quo audiui
דשמעת הימנותך וחובא דאית לך לות מרן ישוע ולרות

reddens fidei tuae communicatio ut fiat Sanctos omnes
כלהון קדישם ; רתהוא שתפותא דהימנותך יהבא
in Iesu vobis quod est boni omnis & in agnitione in operibus fructus
פארא בעבדא ובידעתה דכל טבן דאית לכוני בישוע

quae per manu & consolatio nobis fuit multum eam gaudium Christo
משיחא ; חרותה ניר כניאתא אית לן ובניאנה דביד
fiducia hoc propter Sanctorum viscera refocillata sunt charitatis tuae
חובך אתתניהו דחבא דקדישא ; מטל הרא פדהסאי

propter quae iusta sunt ea tibi ut praecipiam in Christo mihi est multa
כניאתא אית לי במשיחא דאפקוד לך אילין דרוקן ; מטל
senex qui sum Paulus ego & te sum flagitans ipse flagitans autem charitate
חובא דין טבעא הו בעא אנא מנך אנא פולוס דאיתי סבא

Christi Iesu victus etiam autem nunc tu scis sicut
איך דידע אנת השא דין אף אסירה דישוע משיחא ;

EPISTOLA BEATI
Pauli Apostoli ad Philemonem. CAP. I.

PAULUS victus Christi Iesu, & Timotheus frater, Philemoni dilecto, & adiutori nostro,

Et Appiae sorori charissimae, & Archippo commilitoni nostro, & Ecclesiae, quae in domo tua est,

Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.

Gratias ago Deo meo, semper memoriam tui faciens in orationibus meis,

Audiens charitatem tuam & fidem quam habes in Domino Iesu, & in omnibus Sanctis:

Ut communicatio fidei tuae evidens fiat in agnitione omnis operis boni in Christo Iesu.

Gaudium enim magnum habui & consolationem in charitate tua, quia viscera Sanctorum requieverunt per te, frater.

Propter quod multam fiduciam habens in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet:

Propter charitatem magis obsecro, cum sis talis ut Paulus senex, nunc autem & victus Iesu Christi.

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.
Κεφ. Α.

Πάλλες δέσμοις Χριστός ἡμεσδ ἡμεσδ Τίμουθου ὁ ἀδελφός, Φιλίμου τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ σωζήσαν ἡμῶν. 2 & Αρχίππου τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ Ἀρχιππο τοῦ συσχεματώδη ἡμῶν, καὶ τῆς κατὰ σοὺς ἀγαθῆς 3 χάριτος ὑμῶν, καὶ εἰρήνης ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου ἡμεσδ Χριστοῦ. 4 Ὡς χάριτος τῆς ἡμεῶν, καὶ τῆς μετὰ σοὺς πιστῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ κυρίου ἡμεσδ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ κυρίου ἡμεσδ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ κυρίου ἡμεσδ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ κυρίου ἡμεσδ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ κυρίου ἡμεσδ Χριστοῦ. 5 ἀνεύων σοὺς τῶν ἀγαπητοῦ, καὶ τῶν ἁγίων, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν. 6 Ὡς ἡμεσδ Χριστῶν καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν. 7 Ὡς ἡμεσδ Χριστῶν καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν. 8 Ὡς ἡμεσδ Χριστῶν καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν. 9 Ὡς ἡμεσδ Χριστῶν καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν, καὶ τῶν ἀγαπῶν ἡμεσδ Χριστῶν.

XXX